

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. Плевен, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Радостина Т. Гергичанова

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА В. МАЧОРСКА
като разгледа докладваното от Радостина Т. Гергичанова Административно
наказателно дело № 20244430200404 по описа за 2024 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе
предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. 1 от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 24-1772-000007 от 05.02.2024г. на Началник РУ в ОДМВР - Плевен, РУ-1, с което на В. М. С. с ЕГН ***** от с. ***, Плевенска област на основание чл. 175А, ал.1, пр.3 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 3000,00 лева и е постановено лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за това, че на 09.01.2024. в 23:34 часа на общински път PVN 3149 в „****“ с посока на движение към гр. Плевен, излизайки от паркинга до ресторант „****“ като водач на лек автомобил „****“ с рег. № *** (собственост на ***) не използвал пътя отворен за обществено ползване в съответствие с неговото предназначение за превоз на товари и хора, а извършвал резки, рискови маневри, като умишлено подавал рязко газ и повишавал оборотите на двигателя, с което превъртал задвижващите колела на автомобила, внезапно преминавал в лентите за движение и преднамерено извеждал автомобила извън контрол, с което виновно нарушил разпоредбата на чл. 104Б, т.2 от ЗДвП.

Недоволен от така наложеното административно наказание е останал жалбоподателят, който в срока по чл. 59 от ЗАНН е подал жалба до Районен съд - Плевен, с която моли съда да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно. В жалбата е релевирано оплакване, според което

нарушението не е извършено виновно.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

За ответната страна процесуален представител не се явява.

Съдът, след като се запозна с образуваната административно-наказателна преписка, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице с изявен правен интерес и в законноустановения в чл. 59 от ЗАНН преклузивен срок. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С оглед събраните в хода на съдебното производство доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Административно-наказателното производство е започнало със съставяне на АУАН, серия GA № 993512 от 09.01.2024 годи*** PVN 3149 в „***“ с посока на движение към гр. Плевен, излизайки от паркинга до ресторант „***“ като водач на лек автомобил „***“ с рег. № *** (собственост на ***) не използвал пътя отворен за обществено ползване в съответствие с неговото предназначение за превоз на товари и хора, а извършвал резки, рискови маневри, като умишлено подавал рязко газ и повишавал оборотите на двигателя, с което превъртал задвижващите колела на автомобила, внезапно преминавал в лентите за движение и преднамерено извеждал автомобила извън контрол. Като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 104Б, т.2 от ЗДвП.

Описаната в АУАН фактическа обстановка е възпроизведена в обжалваното наказателно постановление, с което на В. М. С. с ЕГН ***** от с. ***, Плевенска област на основание чл. 175А, ал.1, пр.3 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 3000,00 лева и е постановено лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за извършено на 09.01.2024. в 23:34 часа на общински път PVN 3149 в „***“ нарушение по чл. 104Б, т.2 от ЗДвП.

В подкрепа на описаната в АУАН и на изложената в обжалваното наказателно постановление фактическа обстановка са ангажираните по делото гласни доказателства чрез разпит на актосъставителя С. П. Г. и свидетеля Д. В. Д., чиито показания съдът кредитира с доверие като логични, последователни, взаимно допълващи се и дадени под страх от наказателна онговорност. От показанията им се изяснява, че на посочените в АУАН и в НП време и място, жалбоподателят е управлявал собствения на *** лек автомобил, марка „***“, като по време на движение, водачът извършвал резки, рискови маневри чрез умишлено подавал рязко газ и повишаване оборотите на двигателя, с което превъртал задвижващите колела на автомобила, внезапно преминавал в лентите за движение и преднамерено извеждал автомобила извън контрол, като по описания начин създавал опасност за другите участници в движението и не използвал пътя по

предназначение – за превоз на хора и товари.

В съответствие с обсъдените по-горе гласни доказателства са и приобщените към доказателствения материал по делото писмени доказателства, а именно: акт за установяване на административно нарушение серия GA № 993512 от 09.01.2024 година, справка за нарушител/водач, Справка по история на регистрация на МПС, Наказателно постановление № 24-1772-000007 от 05.02.2024г. на Началник РУ в ОДМВР - Плевен, РУ-1, заверени копии на заповеди №№ УРИ №8121з-1632/02.12.2021г. на МВР и УРИ №316з-2933/29.07.2022г. на Директора на ОДМВР-Плевен.

При тази установеност на фактите, съдът намира, че жалбоподателят В. М. С. с ЕГН ***** е автор на нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната му отговорност по чл.104Б, т.2 от ЗДвП и правилно и законосъобразно административно-наказващият орган е издирил и приложил съответната санкционна разпоредба, съдържаща се в чл.175А ал.1 пр.3 от ЗДвП. Съобразно правната норма, отразена в чл.104Б, т.2 от ЗДвП на водача на МПС е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Както бе посочено по-горе от показанията на актосъставителя Г. и на свидетеля Д. се установява, че жалбоподателят С. умишлено е подавал рязко газ и повишавал оборотите на двигателя, като по този начин превъртал задвижващите колела на автомобила, внезапно преминавал в лентите на движение и преднамерено извеждал автомобила извън контрол. Несъмнено по този начин жалбоподателят е създавал опасност за останалите участници в движението, тъй като не е използвал пътя отворен за обществено ползване по предназначение. Умишленото и съзнателно опасно шофиране посредством описания начин, в никакъв случай не представлява използване на път за обществено ползване в съответствие с основната цел на пътищата – да се използват за превоз на хора и товари. Посочвайки като нарушена разпоредбата на чл. 104Б, т.2 от ЗДвП, наказващият орган ясно е описал в обстоятелствената част на постановлението всички елементи от обективната страна на нарушението, в този смисъл е и константната съдебна практика като например Решение №294/27.11.2017г. по КАНД №10275/2017г. на АС – В. Търново, Решение от 16.02.2018 г. по НАХД1045/2017г. на РС-Ловеч, Решение №223/22.04.2019г. по КНАХД №261/2019г. на АС-Плевен, Решение №284/03.06.2019г. по КНАХД №390/2019г. на АС-Плевен и мн.др. Ноторно известно е от гледна точка на общожителския опит и практика, дори за лица, които не са правоспособни водачи е че при определено боравене със системите на автомобила (рязко подаване на газ, боравене със съединителя на колата, завъртане на волана-поотделно или в съчетание, активиране на ръчната спирачка), се наблюдава именно съобщения ефект, при който се демонстрира отклоняване от траекторията на движение на МПС, завъртане на задната част на колата и други ефекти, известни като форсиране, „въртене на гуми”, дрифт и пр. в общоговоримия език, но без съмнение този ефект е видно кога се цели, тъй

като той не може да настъпи при нормално управление, без значение начина, по който е постигнат от водача от купето на автомобила.

Умишленото и съзнателно рязко подаване на газ, повишаване на оборотите с цел превъртане на задвижващите колела на автомобила, в никакъв случай не представлява използване на път за обществено ползване в съответствие с основната цел на пътищата – да се използват за превоз на хора и товари. В конкретния случай е била налице и непосредствена опасност за движението, която се установява безспорно от свидетелите очевидци – актосъставителят Г. и свидетелят Д.. Безспорно всяко неовладяване на колата под въздействието на центробежните сили и кинетичната енергия, загубата на контрол над автомобила, би довела и често в практиката води до това - автомобилът, който е със значително тегло, като вещ да се придвижи в пространството и да причини щети на имущество или увреждания на хора. И без наличието на специални знания по въпроса накъде точно и по какъв начин би се отклонил процесния автомобил, е известно, че такова отклонение е възможно под действие на физичните закони и често се наблюдава в живота от примерите на „черната“ статистика за жертви в резултат на ПТП (§ 6 т.30 от ЗДвП). Действията на жалбоподателя С. са извършени на общински път в „***“ – място предназначено за ползване и от други участници в движението. Всяко неовладяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасяне на МПС би могло да има фатални последици, поради което е била създадена опасност за движението и участниците в него по смисъла на § 6 т.28 от ДР на ЗДвП. Обществената опасност на нарушението е изключително завишена. Правната норма на чл. 104Б от ЗДвП е въведена в началото на 2017г., като е аргументирана от законодателя с изключителното увеличение на подобни случаи (като тук обсъждания) в цялата страна, при които водачи на автомобили извършват подобни "маневри" по оживени улици и кръстовища в населените места и по този начин застрашават здравето и живота на останалите участници в движението. Именно високата степен на опасност от тези действия обуславя и тежестта на предвидената санкция, съдържаща се в чл. 175, ал. 1 от ЗДвП, а именно наказание "глоба" от 3 000 лева, и "лишаване от право да се управлява МПС" за срок от 12 месеца.

Следва да се посочи, че законът санкционира не само умишлени, но и непредпазливи деяния, съставляващи административни нарушения (чл.7 от ЗАНН). Тъй като жалбоподателят С. е правоспособен водач и придобитата правоспособност означава знание относно това как се борава със системите на автомобила, то субективната страна следва да се изведе и от това, че в разрез с правилата, същият по един недопустим начин е боравил и предизвикал хаотично движение на автомобила, неоправдано с други препятствия или обстоятелства от заобикалящата го действителност.

Съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, както при съставянето на АУАН, така и при съставяне на обжалваното НП, които да са довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице – жалбоподател в настоящото производство. От

представените към административно-наказателната преписка заверени копии на заповеди №№ УРИ №8121з-1632/02.12.2021г. на МВР и УРИ №316з-2933/29.07.2022г. на Директора на ОДМВР-Плевен се установява, че актосъставителят С. П. Г., като държавен служител от структурно звено „Пътна полиция” е оправомощен да съставя АУАН, както и че на Началника на сектор ПП към ОДМВР-Плевен са делегирани правомощия да издава НП.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно на основание чл. 63, ал. 2, т.5 от ЗАНН.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА КАТО ЗАКОНОСЪОБРАЗНО Наказателно постановление № 24-1772-000007 от 05.02.2024г. на Началник РУ в ОДМВР - Плевен, РУ-1, с което на В. М. С. с ЕГН ***** от с. ***, Плевенска област на основание чл. 175А, ал.1, пр.3 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 3000,00 лева и е постановено лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за извършено на 09.01.2024. в 23:34 часа на общински път PVN 3149 в „***“ нарушение по чл. 104Б, т.2 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____